

lige gyldigt på hvilken skala man måler det, er modersmålsundervisning et gode.

Og det undrer mig lidt, at man fra Fremskridtspartiets side er holdt op med at lytte efter argumenter på det her punkt. Det kan jo ske. Men det undrer mig lidt, at f.eks. Venstre og også De Konservative ikke prøver på at gå ind på ministerens præmisser og ligesom sige: Jamen hvad er det så for nogle elementer i det, man er fundamentalt uenig i, som faktisk er ret vigtige i forhold til de her unge menneskers eller børns videre udvikling i det danske samfund. Det synes jeg kunne være interessant.

Jeg forstår jo så på hr. Frank Dahlggaard, at hr. Dahlggaard er ikke imod modersmålsundervisning, men man må sådan ligesom selv afgøre ude i kommunerne, om man vil have det. Men det synes jeg jo er en lidt slap holdning. Altså hvis det her er godt, så er det vel noget, vi skal sørge for. Det kan jo ikke være sådan, at man har den holdning, at ja, vi går jo godt nok ind for, at folk skal lære dansk, men det må man da i øvrigt selv afgøre ude i kommunerne, om man vil lære folk. Altså sådan vil man jo ikke sige det. Sådan ville hr. Dahlggaard jo ikke sige det, hvis det var noget andet.

Og samme holdning har vi altså i forhold til spørgsmålet om modersmålsundervisning, at der siger vi ikke: Ja, vi synes, det er godt, men det må man så i øvrigt selv afgøre. Nej, der er man nødt til at sige: Det er faktisk et gode, det er et gode for den enkelte, det er et gode for familien, det er et gode for det danske samfund at sørge for, at de har modersmålsundervisning. Og derfor skal man sørge for, at det bliver lavet.

Noget andet er, at kvaliteten af den modersmålsundervisning, som foregår i en række kommuner og på en række skoler, er for dårlig. Det er en helt anden diskussion. Og derfor har vi også ved adskillige lejligheder over for ministeren fremhævet, at man burde stramme op på det felt, bl.a. ved at man fik udsendt den vejledning omkring modersmålsundervisning, som jo ligger i skuffen. Og det har vi tidligere påpeget. Den ligger i skuffen. Vi har den sådan set. Vi kunne sådan set udsende den for ministeren, hvis det skulle være. Men man har af en eller anden grund valgt at vente – og jeg har jo forstået, at nogle af grundene er de forskellige undersøgelser, som man venter på. Men nogle af dem er jo i hvert fald kommet. Jeg håber, at det meget snart vil ske, at man får sendt den ud, sådan at der kan blive strammet op, sådan at man faktisk får en forbedring her.

Og jeg tror i løbet af nogen tid – jeg håber det i hvert fald – at også Venstre og De Konservative vil indse, at det her er faktisk den gode vej at gå, hvis det er sådan, at man snakker om integration, hvis det er sådan, at man snakker om, at indvandrere i Danmark, anden generation, tredje generation, hvis de skal lære både deres egen og den danske kultur, hvis de skal lære det danske sprog, så er det her den rigtige vej at gå. Det er der perspektiv i, og det håber jeg også, de vil indse. For den evindelige bekriegen af modersmålsundervisningen er faktisk ret dårligt, og det er også dårligt i forhold til, at der er nogle kommuner, der jo lytter – desværre – til Venstre og De Konservative og tror: Nå men så er det nok ikke så vigtigt. Men det er altså ikke rigtigt. Sagen er, at der er ikke – i modsætning til hvad Fremskridtspartiet skriver – blandt eksperter uenigheder om det her spørgsmål. Det er der ikke. Det er rigtigt, der er politisk uenighed. Men det er politiske valg, der er truffet ud fra nogle andre præmisser, der ikke handler om faglighed, men handler om politiske prioriteringer, i forhold til hvem man ligesom har lyst til at jage i det her samfund, og jeg kan forstå, at det fra hr. Køpke Christensens side er vigtigt specielt at jage de folk, der ikke er danskere, men som er tyskere og tyrkere og englændere og franskmænd.

Formanden:

Så er det hr. Jan Køpke Christensen som ordfører for forslagsstillerne.

Jan Køpke Christensen (FP):

Man må jo ryste lidt på hovedet ad den sidste bemærkning, at Fremskridtspartiet sådan skulle jage de fremmede. Men o.k., det er åbenbart ikke en saglig debat, hr. Bruno Jerup ønsker i den her sag, så det må stå for hans regning.

Det, det handler om, er naturligvis, at vi skal fordele de økonomiske skatteyderressourcer, vi én gang får ind i statskassen, og da kan vi jo så se, at der kigger vi forskelligt på det alt efter partifarve. Vi ønsker i Fremskridtspartiet, at man er økonomisk ansvarlig og bruger dem på de vigtigste opgaver først såsom – ja, det kan være de ældre, det kan være sådan noget som at afvikle ventelisterne osv., og andre siger: Jamen vi vil helst bruge penge på kulturen osv., der skal der bare ødsles flere penge ud. Også vedrørende sådan noget som modersmålsundervisning, som vi har talt om i dag.